

Kdor želi, kako oznanilo v *oglasniku* natisniti in Novicam pridjati, plača za *vsako verstico* z navadnim *srednjimi* čerkami 4 kr., če oznanilo le enkrat natisniti da; *dvakrat* 5 kr. *trikrat* pa 6 kr.; za vsakkratni natis je še 10 kr. za kolek (štempel) po novi postavi plačati.

J. Blaznik.

(81.)

Oznanilo začetka

(1)

od c. k. ministerstva pooblastene podkovijske in živinozdravniške učilnice v Ljubljani.

Začetek učilnice za prihodnje šolsko leto je 3. dan mesca oktobra (kozoperska). Zapisujejo se učenci, ki hočejo v to šolo priti, v podkovijski šoli na spodnjih Poljanah blizu sladkornice (cukrofabrike).

Učenci se razdele v 2 verstí. Eni so kovači, eni pa ne. Šola za samo podkovstvo terpi 6 mescov, za vse živinozdravniške vednosti skupej pa celo leto.

Vsak, ki hoče zdaj pravico kovaškiga mojsterstva na Krajskem zadobiti, se mora, kakor je to tudi v družih deželah predpisano, po cesarski postavi s pismom (patentom) skazati, da je v ti Ljubljanski ali v kakošni drugi enaki avstrijski učilnici se popolnoma izučil umetnega podkovstva, sicer ne more in ne sme mojster biti.

Kovači, ki hočejo v to šolo vzeti biti, se morajo skazati, da so se že navadnega kovaštva pri kakošnem kovaškem mojstru tako izučili, da so že za podmojstre ali ksele služili. Ker pa pri nas na Krajskem rokodelstva niso tako vredjene kakor v družih deželah, tedejtudi naši kovači izučnih pisem (Lehrbrief) kakor drugod ne dobivajo, se bo vsak kovač, preden hoče v podkovijsko šolo vzeti biti, v ti šoli poprej poskusil: ali je kovaštva tolikanj izučen, kolikor se od navadnega kovaškega podmojstra ali ksela terjati mora, zakaj le tak je v stanu, se umetnega podkovanja z zdravih in bolnih kopit in parkljev učiti.

Vsak pa, naj bo kovač ali kakošnega družega kmetijskega stanu, ki se hoče v to šolo ali kovaštva ali živinozdravniških vednost in živinoreje učiti priti, se mora skazati z veljavnimi pismi

1) z domovinskim listom svoje županije, 2) s kerstnim listom, da je nar manj 18 let star; 3) da je po spričalu gosp. fajmoštra lepe obnaše; 4) da zna saj v domačem slovenskem jeziku brati in pisati, ker se po vis. ministerskem ukazu vsi nauki v tem jeziku razlagajo. Sicer mora biti terdne in močne postave, ker mlajši fantje niso ne za teške kovaške dela ne za težavno živinozdravniško pomoč.

Jemljejo se pa v to šolo ne le Krajnici, temuč iz vsake druge dežele, da učenec le slovensko brati in pisati zna.

Za podúk se clo nič ne plača; učenec ima le skerbeti, da se s potrebnim živežem in stanovanjem v Ljubljani previdi in si potrebne šolske bukve omisliti zamore.

Predsedništvo c. k. kmetijske družbe v Ljubljani

10. augusta 1853.

(82.)

(1) (78.)

(1)

Razglas

novih somnjev v Tominu.

Visoko ministerstvo kupčije, obertništva in očitniga stavstva je po razglasu dne 3. marca 1851 štev. 1428 tergu Tominu dovolilo, da se smesta tu dva nova somnja deržati, in pa že obstoječa dva letna in živinska somnja predstaviti, kateri bodo potem takem sledeče dni: 1. prvi pondeljik po sv. Jožefu, 2. dne 15. aprila, 3. prvi pondeljik po sv. Uršuli, 4. prvi pondeljik po sv. Miklavžu.

Ako bi pa edin tih somnjev na praznik pasti utegnul, bo na prvi dan v prihodnem tednu deržan.

To se s pričujočim očitno na znanje da.

Županija v Tominu dne 18. novembra 1851.

Miha Kacafura,
župan.

Naznanje kramarjem in družim kupcom.

Te dni sim se na Dunaj in v Berno spet po novo blago podal. Z zahvalo za meni dosihmal tako obilno skazano zaupanje naznanim ti odhod na Bernski sominj svojim kramarjem in kupcom za to, da bojo vedili, da v malo tednih bojo v moji štacuni »pri Krajnici« na placu s čisto novim blagom po naj nižji ceni postreženi.

Jože Pleiweis,
tergovec v Ljubljani.

